

1874.

Můj ta - tí - ček na kr-cho - vě le - ží ne-da-le - ko ko-ste-li - čka dve - ři, a le - ží tam
maměnka, ro-ste na ní tra-věn-ka, cho-dí se tam mo-dlí-vá - vat mo-ja pa - nen - ka.

Můj tatíček na krchově leží
nedaleko kostelíčka dveří.
A leží tam maměnka,

roste na ní travěnka,
chodí se tam modlívávat moja panenka.

1875.

Od Doubravníka. Erb. II. 149. Zp. I. 207

Pa-ní-mama zlá hezkó dceru má, běž, sy-ne-čku, na kope-ček, pomodli se rů-že-neček, o-na ti ju dá.

Panimama zla
hezkó dceru má,
běž, synečku, na kopeček,

pomodli se růženeček,
ona ti ju dá.

1876.

Po-mo-dli se, po-mo-dli, má pa-nen-ko, za mně, ať se mo-ja du-ši-čka do ne-be do - sta - ne.

Pomodli se, pomodli, má panenka, za mne,
ať se moja dušička do nebe dostane.

797. PITÍ A JÍDLO

1877.

Aj, má-sku, má-sku, mám na tě sá - zku, te - če z te-be pi - vo ja - ko na pro - vá - zku.

Aj, másku, másku,
mám na tě sázku,
teče z tebe pivo
jako na provázku.

Vínečko milé,
mám k tobě lásku,
ty do mne poběhneš
jako po provázku.

Mám málo na dně,
vypiju snadně,
vypiju, dám nalit,
půjdu dom bez galit.

1878.

Z Ratiškovc

Pi - jme ví - ne - čko, do - bré je, ej, kdo - že nám ho na - le - je? Na - le - je
nám ho sva - tý Ján, po - že - hná nám ho Kri - stus Pán.

Pijme vínečko, dobré je,
ej, kdože nám ho naleje?
Naleje nám ho svatý Ján,
požehná nám ho Kristus Pán.

My sme vínečko pítali,
Pannu Mariu vzývali,
Pannu Mariu žarožskú,
našu patronku moravskú.